

Help mij Leven

Nieuwsbrief

Jaargang 36, nr. 130: mei 2022

Stichting 'Help mij leven' biedt kinderen in extreme risicosituaties de kans op een beter bestaan.

Nieuwsbrief

Colofon en inhoudsopgave

Colofon

De nieuwsbrief is een uitgave van stichting 'Help mij leven' en verschijnt drie keer per jaar.

Oplage circa 1.100 stuks

ISSN: 2211-4270

Redactie

André van der Eijk
Allard Gunnink
Yke Meindersma

Correspondentie

mail@helpmijleven.org

Inhoudsopgave

Bestuursmededelingen	3
Brief uit Brazilië	4
Even voorstellen: Wilton	10
Vrijwilligersgroep haalt geld op	12
Oranjabazar: terug van weggeweest ...	13
Geslaagde sponsoracties	14
Gemakkelijk geld overmaken	15
Contact	16

Stichting 'Help mij leven' geniet het CBF-Certificaat voor kleine goede doelen, uitgegeven door het Centraal Bureau Fondsenwerving (CBF).

Stichting 'Help mij leven' vindt het belangrijk om regelmatig te worden getoetst door een onafhankelijke en betrouwbare instantie. Zo kunt u als donateur er zeker van zijn dat wij voldoen aan de criteria van transparantie en goed bestuur.

Bestuursmededelingen

Beste donateur,

Net als veel andere landen is Brazilië aan het herstellen van de coronapandemie. In 2020 werd de coronapandemie door de federale overheid als noodtoestand voor de volksgezondheid aangemerkt. Afgelopen maand maakte de Braziliaanse minister van Gezondheid een einde aan deze situatie. Veel beperkende maatregelen, zoals het dragen van mondmaskers, zijn inmiddels afgeschaft. En het carnaval, dat in februari nog moest worden uitgesteld vanwege de rondwarende omikron-variant, werd in april alsnog gevierd – inclusief de spectaculaire parades in de Sambódromo, het carnaval-stadion in Rio de Janeiro.

Ook de Braziliaanse inreismaatregelen zijn onlangs versoepeld. Een negatieve coronatest is niet langer vereist, zodat het weer een stukje eenvoudiger is geworden om toegang te krijgen tot het land. Dat is goed nieuws voor de reislustigen onder ons – en niet in het minst voor de vrijwilligersgroep die deze zomer namens Help Mij Leven hoopt af te reizen naar Brazilië. Als bestuur van Help Mij Leven zijn we blij en dankbaar dat deze enthousiaste vrijwilligers – met een vertraging van 2 jaar – in juli eindelijk naar Brazilië kunnen gaan om te helpen bij de projecten van onze Braziliaanse partnerorganisatie REMER.

Ondertussen maakt de versoepeling van de coronamaatregelen ook in Nederland weer van alles mogelijk. In de afgelopen weken zijn verschillende mooie acties op touw gezet om geld in te zamelen voor Help Mij Leven. Zo vond op Koningsdag de Oranjebazar in Bleiswijk plaats – inclusief de Oranjeloterij, waarmee weer een prachtig bedrag werd opgehaald.

In Leeuwarden werd op 9 april een geslaagde kledingbeurs gehouden. De kleding daarvoor was 2 jaar geleden al ingezameld en kon nu alsnog verkocht worden. Een dag later vond de marathon van Rotterdam plaats. Voor 2 deelnemers, Sjoerd Keizer en Maurits Smal, was het behalen van de eindstreep aan de Coolsingel niet het enige doel: zij organiseerden beiden een sponsoractie om geld in te zamelen voor Help Mij Leven – met een prachtig resultaat! En om nog even terug te keren naar Friesland: op 23 april was het tijd voor een fraaie wandeltocht in het Nationaal Park de Âlde Feanen. Ook daarmee werd een mooi bedrag opgehaald voor het welzijnswerk in Brazilië.

Over al deze prachtige initiatieven kunt u meer lezen in deze nieuwsbrief. En uiteraard praat Robert Smits u bij over de ontwikkelingen rond de projecten van REMER in Brazilië. We wensen u en jou veel leesplezier. En we hopen dat we ook in de komende tijd op jullie steun mogen blijven rekenen!

Namens het bestuur van stichting Help Mij Leven,
Matty Kloosterman, voorzitter

Brief uit Brazilië

Beste vrienden,

Afgelopen zaterdag speelden wij een wedstrijd tegen de voetbalclub Mangueira in het 45.000 inwoners tellende stadje São Joao. De trainer had de beschikking over negen reservespelers. Ik kwam daar met het team van de Sítio Shalom, waar momenteel 24 kinderen wonen. Wij hadden één reservespeler. We verloren na een mooie wedstrijd met 6-4. Na afloop aten wij een ijsje in het park en opeens liep daar de nu 40-jarige Cida voorbij, die ik meer dan tien jaar niet gezien had. Toen ik de kinderen van de Sítio vertelde dat Cida één van de eerste meisjes van de Sítio is geweest, konden zij het nauwelijks geloven. Cida was jong getrouwd en zij kreeg snel vier kinderen. Het huwelijk was één groot drama met geweld tussen de echtelieden, waar de kinderen enorm onder leden. Na acht jaar zijn zij uit elkaar gegaan. Een paar jaar geleden is Cida hertrouwd. Het goede nieuws was dat haar 15-jarige zoon op de openbare middelbare school uitgekozen was om een technische cursus in Juiz de Fora te volgen. Dit is iets wat normaal gesproken alleen weggelegd is voor studenten die op privéscholen studeren. Het was mooi om dit te horen.

Afgelopen maandag was ik in Bicas bij de bank. Ik werd er geholpen door Aline, die ook op de Sítio heeft gewoond. Zij volgt momenteel via de bank een goede studie waarmee zij in het buitenland kan werken. Dit zijn jongeren met wie ik normaal geen contact heb. Ik noem dit, want over twee maanden vieren wij het 30-jarig jubileum van de Sítio Shalom. Iets meer dan 300 kinderen hebben in die jaren op de Sítio Shalom gewoond.

In het gemeentehuis van Pequeri kreeg stichting Help Mij Leven op 4 april jongstleden een oorkonde van de gemeente voor alle diensten van de afgelopen jaren. Ook werd genoemd dat door de Nederlandse stichting bijna duizend Nederlanders de afgelopen jaren Pequeri hebben bezocht. Tijdens de uitreiking en toespraken dacht ik aan de jaren '90, toen wij ons in Pequeri nestelden. De rijke bevolking zag de komst van de kinderen totaal niet zitten en er werd van alles gedaan om het werk tegen te houden. Gelukkig veranderde deze houding in de jaren erna. De burgemeester deelde aan het eind mee dat de gemeente Pequeri, na 10 jaar hard aandringen van REMER, eindelijk toestemming van het rijk had gekregen om een fonds op te zetten zodat sociale projecten als REMER bij de staat en het rijk fondsen kunnen aanvragen die via de gemeente Pequeri naar REMER toekomen. Daar zijn wij ongelooflijk blij mee, want momenteel ontvangen wij alleen fondsen van omliggende gemeentes!

Sparta Esporte Clube (favela Morro da Providência)

In februari zijn de sportactiviteiten weer allemaal opgestart in de bekende sporthal op het complex van de methodistenkerk. Eens waren de vele schoolgebouwen gevuld met honderden kinderen, maar het instituut is failliet en het complex ligt er verlaten bij. Alleen 's avonds branden de lampen. Dan worden het schoolplein en de sporthal gebruikt door 240 kinderen onder leiding van twee stagiaires en de trainer Petroleo. Elke avond van 17.30 tot 22.00 uur wordt er druk getraind. In sommige teams speelden ook een aantal meisjes mee, maar nu het vrouwenvoetbal steeds populairder wordt, zijn er verschillende meidenteams gestart.

Ik moest terugdenken aan het jaar 1986, toen ik startte met de eerste activiteiten. Ik ben ongelooflijk dankbaar dat de club na 35 jaar nog steeds een succes is. Sparta is bekend bij vele voetbalclubs in de stad en in de favela's. Veel jongens worden uitgenodigd voor testen bij profclubs. De twee broers waar ik eerder over vertelde, zijn inmiddels afgereisd naar Porto Alegre waar zij een contract hebben getekend.

REMER Rio - Straatwerk (centrum Rio)

De afgelopen maanden heeft het veel geregend. De honderden mensen die in de twee fabrieken wonen, hebben hier veel last van. De grote daken van de fabrieken zitten vol met gaten en veel houten krotjes hebben geen dakje. Mensen die al weinig hadden, raakten hun spullen kwijt. REMER heeft in de afgelopen tijd veel actie gevoerd om matrassen, kleren en beddengoed te regelen. Bij een aantal krotjes hebben wij een dakje aangelegd, ook werd er extra veel eten uitgedeeld. Vaak is er een grote ramp nodig, zoals de grote regenval in Petropolis waarbij 250 doden vielen, om de mensen wakker te schudden.

Iedereen staat nu klaar om te helpen met grote acties. Tegelijkertijd zijn er duizenden families in Rio die in vreselijke nood leven en waar niemand naar omkijkt. José (12 jaar) woont met zijn zusje en vader in zo'n krot in de fabriek Habibs. Zijn moeder is in 2021 overleden nadat zij door een auto werd aangereden. Zij heeft maanden in coma gelegen. Hun vader haalt oud papier op en José moet op zijn zusje letten. Hij kwam bijna nooit de fabriek uit. Sinds REMER de kinderen daar weghaalt om naar Vila Olimpica te gaan voor sport en spel, leeft José helemaal op. Na bijna twee jaar gaan beiden weer naar school. José weet het zeker: hij wil gymleraar worden.

Het heeft een aantal maanden geduurd, maar door een aantal grote giften konden wij Huize Betânia verbouwen. Op maandag 18 april is Huize Betânia geopend voor de huiswerklessen van de kinderen uit de twee fabrieken. De twee zalen zijn hartstikke mooi en kleurrijk geworden. Van maandag tot woensdag komen daar iedere dag zestig kinderen om bijles te krijgen, zodat zij niet afhaken van school.

Tegelijkertijd gaan sport en spel in de Vila Olimpica gewoon door. Wij hebben daar binnen het complex een eigen zaal gekregen. Dit alles dankzij de nieuwe directeur die een oud-leerling van Sparta is! Op de donderrdagen hebben wij contact met de families en school.

REMER is voorgedragen door een grote universiteit voor een belangrijke onderscheiding. Deze zal in ontvangst genomen worden door onze coördinator Wilton. Lintjes en titels zijn leuk maar uiteindelijk hopen wij op meer financiële steun vanuit Rio.

Eindelijk na twee jaar hebben wij weer Nederlands bezoek gehad van Hanna en Astrid van Wings of Support/KLM en Sandra van de Fred Foundation. Zij zagen de erbarmelijke toestand in de fabrieken.

REMER Rio – Escolinha Feyenoord FQQ (Favela Faz Quem Quer)

Jammer genoeg zijn er regelmatig weer schietpartijen tijdens de trainingen. De kinderen schuilen dan in ons zaaltje. Op zo'n middag, toen het na een schietpartij weer rustig was, lagen vlakbij twee lichamen. Eén lichaam was van de 18-jarige Everton, de broer van één van de jongens die bij Feyenoord binnen zaten te schuilen. Gisteren werd een meisje van 9 jaar geraakt door twee kogels toen zij terug kwam van school. Tot een paar maanden geleden parkeerde ik mijn auto vaak bij de club, tegenwoordig laat ik die buiten de favela staan. In een auto ben je toch sneller doelwit.

Er voetballen nu vijf jongens van de clubs bij profclubs. Twee van onze jongens zijn uitgekozen voor een programma bij TV Globo. Er zijn ook andere kandidaten uit andere favela's, maar het is toch mooie reclame voor onze club Feyenoord hier. Onder de 13 speelt de komende maanden zaalcompetitie voor nonprof teams in de weekenden. Morgen is de aftrap en voor het eerst in de geschiedenis van deze favela voetbalt een plaatselijk team in een heus kampioenschap van de zaalvoetbalbond van Rio. Op zo'n moment is het wel dubbel dat de beste drie spelers niet kunnen spelen omdat zij ingeschreven staan bij profclubs. Het lijkt soms allemaal zo gewoon, maar in een favela als deze is de voetbalclub het enige vertier.

Wij hebben vanuit Nederland een beurs gekregen voor iemand uit favela Faz Quem Quer. Er waren twintig kandidaten en de 28-jarige Erica werd uitgekozen. Zij is moeder van twee kinderen. In de tweede klas van de middelbare school verliet zij school om geld te verdienen in de drugsbende. Twee jaar nadat zij het kartel de rug toekeerde omdat zij zwanger raakte, werd zij alsnog opgespoord. Ze kreeg drie jaar cel. Na een half jaar kwam zij vrij, maar zij loopt nog wel met een elektronische enkelband om. Izabelle heeft via online lessen de middelbare school afgemaakt en werkt inmiddels voor een NGO om andere vrouwen die uit de gevangenis komen te ondersteunen. Als er activiteiten zijn bij de wijkvereniging is zij ook altijd behulpzaam. Zij studeert nu maatschappelijk werk en zij zegt: "Ik wil mij inzetten om de pijn van anderen te verlichten omdat ik die pijn zelf gevoeld heb."

Wij zijn verder dankbaar dat de plaatselijke bevolking het gehele veld en de tribune prachtig heeft geverfd. Verder zijn er prachtige muurtekeningen gemaakt.

REMER Minas Gerais - Sítio Shalom (Pequeri)

Op 19 september 2016 werd de 2-jarige Mikael op de Sítio gebracht. Hij zou alleen een zwervende moeder hebben. Vanwege zijn vele lichamelijke problemen zou dit jongetje volgens de dokters nog geen vier jaar worden. Na een jaar kwamen wij zijn moeder en oma op het spoor, maar geen van beiden kon voor hem zorgen. Door de lieflijke verzorging van zijn vier verpleegsters en alle kinderen heeft zijn leven veel kleur gekregen. Hij luisterde graag naar muziek en bij bepaalde stemmen gierde hij het uit van plezier. Het douchen in zijn badje was iedere dag weer een feest. Op 8 maart is Mikael op 9-jarige leeftijd overleden. De dappere engel van de Sítio kan nu eindelijk springen en dansen in de hemel. Hartelijk dank aan allen die hem in de afgelopen jaren zo geholpen hebben.

Wat een heerlijkheid dat de kinderen na bijna twee jaar weer vijf dagen in de week naar school kunnen. Van 's ochtends tot 's avonds rijden de schoolbusjes weer af en aan op de Sítio. Ook de sportactiviteiten in het dorp zijn weer begonnen: de kinderen doen aan zwemmen, volleybal en voetbal. Ook de groepsleidsters, die de kinderen 24/7 om zich heen hadden, kunnen weer wat rustiger ademen.

De 9-jarige Thiago ging op bevel van de kinderrechter naar zijn 25-jarige zus Carla die hem graag thuis wilde hebben. Omdat zijn zus vaak valt op mannen uit de drugswereld en omdat Thiago alles doet behalve stil zitten, zag het technisch team deze thuisplaatsing totaal niet zitten. De rechter besloot echter dat Thiago vanaf 1 januari 2022 de weekenden bij zijn zus zou doorbrengen en dat de kinderbescherming toezicht zou houden. Wij hadden geen zicht op wat daar gebeurde. Hij kwam wel steeds onhandelbaarder terug en tegen het weekend klaarde hij weer helemaal op. Ineens besloot Carla dat ze Thiago niet meer wilde ontvangen. Op de vraag aan de kinderbescherming wat er in de weekenden gebeurde, antwoordde de kinderbescherming: " Oh, komt hij daar al terug?". Terwijl hij ieder weekend heen en terug werd gereden door een auto van de gemeente. Vanaf de dag dat Carla hem niet meer wilde ontvangen, werd de situatie op de Sítio steeds ondraaglijker. Op wrede manier sloeg Thiago andere kinderen en hij begon aan zelfverwonding te doen. Thiago wilde maar één ding en dat was naar Carla. De gemeente en justitie van dat stadje kropen bij elkaar. Ze kwamen met Carla tot de regeling dat Thiago daar mag wonen. Zij krijgt dagelijks hulp als zij zelf werkt en instanties zorgen ervoor dat Thiago dagelijkse activiteiten van de gemeente krijgt. Dagelijk is er toezicht van deze instanties. Deze maand gaat het goed, daar waar Thiago nu woont. Het was zijn grote wens, maar wij houden ons hart vast. Het verhaal van Thiago onderstreept hoe de kinderen naar familie verlangen.

Wij zijn nog steeds niet begonnen met de nieuwbouw in Bicas. Door alle toestanden in de wereld is de wisselkoers ingezakt en zijn de bouwrijzen enorm gestegen. Wij moeten even rustig afwachten tot de financiering rond komt. Dadelijk in juli komt er weer een werkgroep voor een aantal weken naar Rio en Pequeri. Een ieder van ons kijkt daar erg naar uit.

De wereld is in de ban van het oorlogsgeweld in Oekraïne, daar gaat ook ons gebed naar uit. Nederland ligt daar ook dichtbij en de vluchtelingen stromen jullie kant uit. Aan de andere kant zien wij hier alle geweld en armoede in de gezinnen waar wij werken. Wij kunnen en mogen nog niet stoppen.

Ik wil jullie hartelijk bedanken en wens jullie Gods Zegen voor alle steun in welke vorm dan ook. We vragen jullie daarmee door te gaan. Samen uit en thuis voor onze naaste medemens waar dan ook ter wereld.

Met zeer vriendelijke groet,

Oetsia, Moises, Janine en Robert Smits

Even voorstellen: Wilton

Uit welke mensen bestaat het team van Help Mij Leven eigenlijk? En wie werken er voor onze Braziliaanse partnerorganisatie REMER? In de rubriek 'Even voorstellen' laten we u en jou graag kennismaken met onze enthousiaste medewerkers en vrijwilligers. Dit keer stelt Wilton zichzelf voor. Wilton is coördinator van de REMER-projecten in Rio de Janeiro.

Ik zal mezelf beginnen voor te stellen door een paar zinnen te citeren uit het lied 'Menino de Pé no Cão', zeer goed uitgevoerd door zanger Neginho da Beija Flor. Dit lied doet me denken aan mijn eigen jeugd en ik herken er ook nu nog veel in.

"Ik ben (ik was) een jongen die met beide benen op de grond staat, [...] ik ben (ik was) een arme jongen uit de favela, zwervend over het asfalt. Maar ik ben altijd een dromer geweest [...]. Kijk, ik ben een fatsoenlijke jongen en veel mensen zien mij niet staan."

Mijn naam is Wilton de Almeida Marques, Braziliaan, uit de stad die bekend staat als 'a cidade maravilhosa': Rio de Janeiro. Ik ben getrouwd met Fernanda en ben de vader van Mateus (15 jaar), Marianna (8 jaar), Miguel (3 jaar) en Manuela (10 maanden). Ik heb diploma's in pedagogiek en maatschappelijk werk. Ik woon momenteel in een huis in een populaire wijk in het noorden van Rio de Janeiro. Ik woon niet meer in een favela. Maar daar kom ik wel vandaan.

Ik ben het vierde kind in een gezin van zeven personen: moeder, vader en vijf kinderen. Ik ben geboren op 28 januari 1979 in een gepleisterd huis op de top van Morro do Salgueiro, een favela in het noorden van Rio de Janeiro. Ik heb een moeilijke jeugd gehad. Mijn ouders werkten heel hard zodat we dagelijks minstens één van de drie maaltijden hadden: ontbijt, lunch of diner. We aten niet altijd alle drie de maaltijden. Speelgoed, kleding, nieuwe schoenen, die hadden we niet. We profiteren altijd van de donaties die mijn grootmoeder van moederskant ontving.

Het huis waarin we woonden was erg armoedig, we deelden de ruimtes met ratten en kakkerlakken. Als het regende, dan hadden we een probleem: dan lekte de boel. Bij heel heftige regenval moesten we soms het huis uit, om ergens anders beschutting te zoeken uit angst dat het huis in elkaar zou storten.

Mijn moeder heette Tereza. Zij leeft niet meer. Mijn vader heet Levy; God zij dank leeft hij nog wel. Mijn ouders betaalden altijd voor onze studies, ook al waren ze zelf niet erg geletterd. Wel is mijn vader op latere leeftijd afgestudeerd; hij heeft nu een graad in de theologie.

Het was niet alleen de armoede die ons leven moeilijk maakte. We hadden veel te maken met geweld, veroorzaakt door alcoholmisbruik, racisme, drugshandel, brute invallen van politieagenten in de favela en gewapende confrontaties tussen rivaliserende drugsbendes. Veel van mijn leeftijdgenootjes werden verleid om de drugshandel in te gaan en zijn vermoord tijdens schietpartijen tussen drugsdealers en de politie.

Maar de houding van mijn ouders maakte het verschil: omdat ik ondanks alle moeilijkheden heb kunnen studeren, zijn mijn broers en ik goed terechtgekomen. Mijn professionele traject begon officieel in 2003, toen ik afstudeerde in de pedagogiek. In 2005 kreeg ik voor het eerst de kans om binnen mijn opleidingsgebied te werken, toen ik werd aangenomen als pedagogisch coördinator van een kinderdagverblijf in een favela. Toen werd ik uitgenodigd om coördinator te worden van een instelling die ontwikkelingsprojecten uitvoerde in twee favela's. Later kreeg ik de taak om tien instellingen die deel uitmaakten van hetzelfde ontwikkelingsproject te coördineren en te integreren.

In 2016 rondde ik mijn studie maatschappelijk werk af. Datzelfde jaar werd ik aangenomen als coördinator van REMER in Rio. Ik kon helpen om kinderen een kans geven op een betere toekomst. Dit gebeurde in de favela's Antares, Pedra Lisa en in de favela waar ik zelf ben opgroeid: Salgueiro. Ik vind het heerlijk om dit werk te doen met de slogan: "Façamos valer uma vida" (Laat een leven tellen). Ik ben dankbaar om dit te mogen doen!

Met hartelijke groet,

Wilton

Vrijwilligersgroep haalt geld op voor REMER

In juli hoopt een vrijwilligersgroep van Help Mij Leven – met 2 jaar vertraging – alsnog naar Brazilië af te reizen om daar de handen uit de mouwen te steken bij de projecten van REMER. Naast het werk dat deze vrijwilligers gaan doen, willen zij ook het welzijnswerk van REMER ondersteunen met een mooie financiële gift. Daarom heeft de vrijwilligersgroep verschillende activiteiten georganiseerd om geld op te halen, waaronder een unieke wandeltocht door Nationaal Park de Âlde Feanen. De opbrengst van deze tocht komt ten goede aan het werk van REMER in Brazilië.

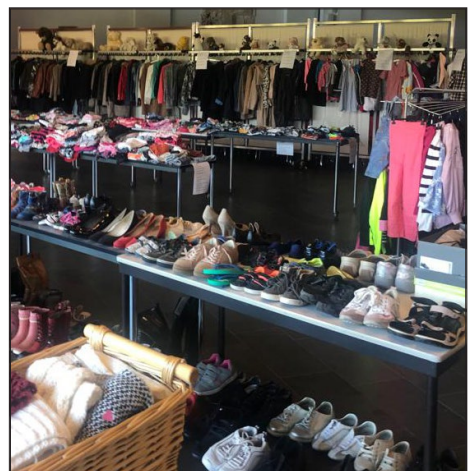
Op 23 april was het dan zover: de wandeltocht vond plaats! Het werd een prachtige, zonnige dag met een mooi aantal deelnemers en bij de start muzikale begeleiding van Gerard Rinsma met zijn muzikanten. Halverwege de wandeltocht werden de deelnemers verrast met wat drinken, een heerlijke stroopwafel én muziek door een trezzakken-trio.

Ook was er nog een appel aan het eind van de tocht en mochten deelnemers gratis gebruik maken van de pont. Aan het eind van de tocht konden belangstellenden in de PKN kerk van Earnewald informatie krijgen over stichting Help Mij Leven. Ook hier was veel belangstelling voor. Bijzonder was alle inzet van vrijwilligers. Zeker de moeite waard om zo'n wandeltocht volgend jaar weer te organiseren!

Daarnaast vond op 9 april de kledingbeurs in Leeuwarden plaats – eveneens met een vertraging van 2 jaar. Door de groep die in 2020 naar Brazilië zou afreizen was toentertijd al ontzettend veel goed verkoopbare kleding ingezameld. Nu was het moment om die kleding alsnog te verkopen. In samenwerking met GKV De Morgenster in Leeuwarden werden alle kledingstukken gesorteerd en verkocht. Voornaamste doelgroep waren mensen met lage inkomens in Leeuwarden en dat is gelukkig goed geslaagd!

Matty Kloosterman

Bestuur Help Mij Leven

Oranjabazar: terug van weggeweest

Na een afwezigheid van 2 jaar gingen er weer veel vrijwilligers aan de slag met het organiseren van de Oranjabazar. Deze bazar wordt al 40 jaar op Koningsdag (voorheen Koninginnedag) gehouden bij de Open Hof Kerk in Bleiswijk. De opbrengst van de bazar gaat naar verschillende goede doelen, zowel binnen ons land als erbuiten.

Een belangrijk onderdeel van deze bazar is de Oranjeloterij. Vele jaren zijn deze loten langs de deur en in de kerk verkocht na de diensten. Vanwege corona is dit veranderd en werden de loten alleen verkregen op bestelling via e-mail. De volledige opbrengst van de Oranjeloterij gaat naar stichting Help Mij Leven. Op 27 april 2022 was het dan zover: de Oranjabazar, terug van weggeweest! Een drukte van jewelste aan lange tafels, waar jong en oud genoten van koffie of thee met gebak, een keuze uit zelfgemaakte baksels of heerlijkheden uit de plaatselijke bakkerij.

Piet en Marieke Oostenbrink waren druk bezig: Marieke met het lokken van mensen om een gokje te wagen met het raden van het gewicht van een kaas, en Piet bij de tweedehands spulletjes. Bekende gezichten zoals Suzanne Korthorst, jarenlang bestuurslid geweest, en haar man genoten ook van de te koop aangeboden lekkernijen. Zij hebben het plan om deze zomer af te reizen naar Brazilië. De opbrengst van de Oranjeloterij bedroeg maar liefst EUR 5.800: een fantastisch bedrag waar Robert, REMER en Help Mij Leven heel dankbaar voor zijn. Al met al een feestelijke herstart van de Oranjabazar in Bleiswijk!

Marijke van der Wenden

Bestuur Help Mij Leven

Geslaagde sponsoracties bij Rotterdamse marathon

Op 10 april was het weer tijd voor misschien wel het mooiste hardloop-event van Nederland: de marathon van Rotterdam. Duizenden deelnemers uit binnen- en buitenland hebben zich in het zweet gerend om het einddoel te halen: de finish aan de Coolsingel.

Twee hardlopers – Sjoerd Keizer en Maurits Smal – hadden met hun deelname aan de marathon nog een ander doel voor ogen: zoveel mogelijk geld ophalen om Braziliaanse kinderen in achterstandssituaties te ondersteunen.

Sjoerd en Maurits dragen het werk van Robert Smits en REMER een warm hart toe. Daarom hebben zij in het kader van de marathon allebei een sponsoractie op touw gezet om geld op te halen voor stichting Help Mij Leven. De grote vraag is natuurlijk: hebben beide heren de eindstreep gehaald? Zoals bijgaande foto's bewijzen, is het antwoord volmondig 'ja'!

Van harte gefeliciteerd, Sjoerd en Maurits, met deze indrukwekkende prestatie! En hartelijk bedankt voor de prachtige bedragen die jullie met de sponsoracties hebben opgehaald. Mochten jullie alweer nadenken over een volgende sportieve uitdaging: de marathon van Rio de Janeiro is ook zeer de moeite waard!

Bestuur Help Mij Leven

Gemakkelijk geld overmaken

Graag maken wij u attent op de mogelijkheid om periodiek een vast bedrag naar de stichting over te maken. Het voordeel daarvan is dat u er geen omkijken meer naar heeft.

Wilt u het werk van REMER en Sparta structureel ondersteunen, vul dan de machtiging onderaan deze pagina in en stuur deze per post of e-mail naar het secretariaat van de stichting. U kunt uw betaling uiteraard altijd stopzetten wanneer u dat wenst: een bericht aan het secretariaat is voldoende. Als vaste donateur van stichting 'Help mij leven' ontvangt u (indien u daar prijs op stelt) drie keer per jaar onze nieuwsbrief.

Afschrijvingen

Maandincasso: rond de 30^e van de maand

Kwartaalincasso: 30 maart, 30 juni, 30 september en 30 december

Halfjaarincasso: 30 juni en 30 december

Sturen aan: stichting 'Help mij leven' - Gamba 2, 3068 HK Rotterdam

Ik ondersteun het werk in Brazilië met een financiële bijdrage, daarom stuur ik de onderstaande machtiging op. Ik ontvang drie keer per jaar de nieuwsbrief van stichting 'Help mij leven'.

Ondergetekende,

Naam en voorletters _____

Adres _____

Postcode & woonplaats _____

Email-adres _____

IBAN Rekeningnummer NL _____

verleent hiermee tot wederopzegging machtiging aan **stichting 'Help mij leven'** om € _____ (euro) *eenmalig / per maand / per kwartaal / per jaar** van bovenvermelde rekening af te schrijven.

De nieuwsbrief ontvang ik graag per *post/digitaal**

Datum: _____ Handtekening: _____

*) Doorhalen wat niet van toepassing is

Door ondertekening van dit formulier geeft u toestemming aan:

- *stichting 'Help mij Leven'* om doorlopende incasso-opdrachten te sturen naar uw bank om een bedrag van uw rekening af te schrijven voor het werk onder de straatkinderen in Brazilië;
- *uw bank* om doorlopend een bedrag van uw rekening af te schrijven overeenkomstig de opdracht van stichting 'Help mij Leven'.

Als u het niet eens bent met deze afschrijving kunt u deze laten terugboeken. Neem hiervoor binnen acht weken na afschrijving contact op met uw bank. Vraag uw bank naar de voorwaarden.

Incassant ID stichting Help mij Leven: **NL29ZZZ411734790000**

Kenmerk machtiging: **HML - < donateursnummer >**

Like onze pagina!
www.facebook.com/helpmijleven

Contact

Informatie en adresgegevens

Bestuur 'Help mij leven'

Mw. M. Kloosterman (voorzitter)
 Mw. M. van der Wenden (secretaris)
 Dhr. R. Overkamp (penningmeester)
 Dhr. P.G. van Baalen
 Dhr. A. Gunnink
 Mw. C. Th. Smits

Secretariaat

Gamba 2
 3068 HK Rotterdam
 Telefoon: 010-4209181
 mail@helpmijleven.org
 www.helpmijleven.org
 www.facebook.com/helpmijleven

Giften t.n.v. stichting 'Help mij leven'

IBAN NL 23 RABO 0 1076 14 642

Coördinatie vrijwilligers

Mw. J. Groenendijk Do Nascimento
 vrijwilligers@helpmijleven.org

Postadres REMER

Sítio Shalom
 Estrada Pequeri-Bicas km2
 cep. 36.610-000 Pequeri (MG)
 Brazilië

© Copyright 2022

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, Internet of welke andere wijze dan ook, zonder uitdrukkelijke toestemming van stichting 'Help mij leven'.